

127. De n-ar fi har

1. De n-ar fi harul Tău cel mare,
Iubitul meu Mântuitor,
Aș fi rămas în groapa-n care
Nu-s mângâieri, nici ajutor.

*R: De n-ar fi har, slăvitul har,
Aș fi pierdut și-aș plânge în zadar!
De n-ar fi har, de n-ar fi har,
Aș fi pierdut și-aș plânge în zadar!*

2. De n-ar fi dragostea de Tată
Spre mine, fiul cel pierdut,
Aș fi pierit și niciodată
Salvarea n-aș fi cunoscut.
3. De n-ar fi mantia-ndurării
Veșmântul sufletului meu,
Aș plânge plânsul disperării
Fără răspuns, când chinu-i greu.
4. De n-ar fi jertfa Ta, Isuse,
Și sângele Tău scump vărsat,
Aș fi purtat pe totdeauna
Osânda pentru-al meu păcat.